

STEYPAFINALAN KVINNUR

KÍ - B36 2-1 (1-1)

1-0: **Sofía Purkhús**, 13.
1-1: **Unnur Danielsen**, 36.
2-1: **Sofía Purkhús**, 77.

Dómari: **Elsa Andreassen**
Linjudómarar: **Bent Tommy Linklett & Jan Hermansen**

KÍ: Randi Wardum – Una Joensen, Malena Josephsen, Ragna Pataway (Bára Skaale Klakstein, 58.), Katrína Akursmørk – Elsa María Simonsen, Rannvá B. Andreassen, Sigríð Jacobsen – Sofía Purkhús, Ása Thomsen, María Thomsen (Eyðvør Klakstein, 90.)
Venjari: **Aleksander Djordjevic**

B36: Bjarta Johansen – Kristianna Balle, Anja Weyhe, Rakul M. Johannesen, Sigríð Petersen – Brynja Høj, Unnur Danielsen, Anna Malena Højgaard, Birita Mortansdóttir (Helena Johannesen, 68.), Margit Magnúsdóttir – Vár Næs
Venjari: **Jacob Thomsen**

kom nakað mál, fór KÍ at fáa tað, tí bæði Maria og Rannvá høvdu havt royndir, men Bjarta Johansen í B36-málinum vardi væl fyri.

Tá eitt lítið korter var eftir, kom sigursmálið. KÍ fekk hornaspark í vinstri síðu, sum Elsa Maria Simonsen sendi innfyri, har Bjarta fór skeiv av bóltinum og tað síðani bleiv eitt sindur av trunkaspæli inni í B36-brotsteiginum, har tað endaði við, at Sofía Purkhús aftur var á blettinum og fekk prikað bóltin inn til 2-1.

Hetta var kanska ikki tað mest eleganta málið, tú ímyndar tær í eini steypafinalu, men tað var fult uppiborið og myndaði gongdina í dystinum, tí øll sótu bara og bíðaðu eftir, at KÍ fór at fáa hol á. Og hóast B36 royndi seg við onkrum smávegis broytingum ímóti endanum, sást við hálvum eyga, at orkan slett ikki var til at hótta KÍ, ið restina av dystinum hevði fult tamarhald á og kundi binda um heilan fingur, so tíggjundi steypasigurin kundi koma til hóldar.

Tí bleiv tað enn eina ferð Malena Josephsen, ið slapp at taka ímóti steypinum, ið er tað tíggjunda, og hetta undirstríkar enn eitt framúr kappingarár hjá KÍ-kvinnunum, ið eisini fara at taka tólvta meistaraheitið á rað, nú landskappingin hjá kvinnunum endar í næstum. B36, sum ikki rakk á mál hesa ferð, kappast við AB um at gerast næstfremst, so har eru enn avgerandi dystir eftir at spæla.

hilmarjan@sosialurin.fo

Myndir: Álvur Haraldsen

Inn við bibbunum

Spælarin, sum meira enn nakar annar avgjórði steypafinaluna hjá kvinnunum hesa ferð, var framherjin, Sofía Purkhús, sum fyri tað nógva lá eitt sindur úti í høgri síðu og annars ikki spardi seg, tá teir longu renni-túrarnir skuldu takast.

– Tað er altíð stuttligt at vinna, og vit eru sjálvandi glaðar fyri at fáa steypið, og hesa ferð var tað eitt sindur ótrygt at byrja við. Men tá vit so

komu upp á 2-1, gav tað okkum meira orku, segði tvívaldi mál-skjúttin, ið fegnaðist um, at tað lukkaðist.

– Og so var tað eisini finasta slag at fáa bæði málini. Í fyrri førinum sendi Rannvá innfyri, so eg bara skuldi nerta við hann, og í seinna førinum kom málið eftir trunkaspæl, har tað akkurat eydnaðist hjá mær at fáa bibbirnar á bóltin, so hann fór inn.

Bleiv sum væntað

– Tað bleiv akkurat, sum eg hevði væntað, bæði spennandi og alt tað. Men eg føldi alla tíðina, at vit kundu vinna hetta, tí vit høvdu so nógvar kjansir, at tað var bara ein spurningur um tíð, segði liðskiparin hjá KÍ, Malena Josephsen.

– Vit høvdu stýr á tí, og hóast tær lógu og lúrdi, var eg ikki so bangin fyri, at B36 skuldi koma afturíftur.

Um umstríddu støðuna eitt korter inn í dystin, segði hon soleiðis:

– Eg stóð væl fyri og sá tað øgiliga væl. Tað kann gott vera, at hasin bólturin var innanfyri, men eg haldi ikki, at hann var tað. Og tað hevði heldur einki broytt, tí so høvdu vit bara spent okkum enn meira út, segði Malena Josephsen.

hilmarjan@sosialurin.fo

Gjørdu okkara besta

– Tað er altíð øgiliga keðiligt at tapa eina finalu, men eg haldi, at vit gjørdu tað, sum vit kundu. Vit kunnu vera stoltar av okkum sjálvum, staðfesti liðskiparin hjá B36, Anja Weyhe, tá steypafinalan var av og tað stóð greitt, at tað ikki rakk til sigurs hesa ferð.

– Orkan hjá okkum gekk undan ímóti endanum, og tað var nokk fremsta orsøkin til, at vit ikki kláraðu tað. Nú mugu vit so bara royna at vinna tað, sum eftir er av landskappingini.

Anja Weyhe ásannaði, at

hon ikki sjálv sá støðuna, tá B36 longu eftir eitt korter skuldi fingið mál:

– Nei, tað sá eg ikki sjálv, tí eg fari vanliga ikki fram við, tá vit hava hornaspørk. Onnur siga, at bólturin var innanfyri, men vit kunnu ikki brúka tað til so nógv, tí tað bleiv so ikki dømt mál, segði hon.

– Tað, sum gjórði, at vit taptu, var 2-1 málið hjá teimum, tí tað knekkaði okkum. Og yvirhøvur høvdu vit trupult við at skapa nakrar kjansir í seinna hálvleiki.

hilmarjan@sosialurin.fo